

CHỈ HUY TRẺ DÂNG MẠNG THAY BINH SĨ GIÀ

Từ tháng 2 đến tháng 12 năm 1916 - thống chế Philippe Pétain (1856-1951), người Pháp, chỉ huy trận đánh khốc liệt nhất thời thế chiến thứ nhất 1914-1918. Cuộc chiến nhằm đẩy lui sức tấn công vũ bão của quân đội Đức, tại Verdun, miền Đông Bắc nước Pháp. Quân Pháp thắng trận vẻ vang, nhưng với giá vô cùng đắt đỏ. Binh sĩ Pháp gục chết như rạ. Từ đó Verdun gắn liền với tên "mồ chôn tuổi trẻ - thung lũng chiến thắng".

Trong trận chiến, binh lính Pháp được phân chia thành nhiều trung đội. Mọi người dốc toàn lực để chiến đấu, vì đó là danh dự của tổ quốc. Trong một trung đội, vị chỉ huy là một thiếu úy trẻ. Chàng nhỏ tuổi nhất trong số các chỉ huy trưởng. Nhưng chàng là tín hữu Công Giáo có Đức Tin vững mạnh và một tấm lòng vàng. Chàng yêu thương các binh sĩ dưới quyền và cư xử với mọi người rất nhã nhặn. Chàng luôn tươi cười, ngay cả đôi khi buộc lòng phải khiển trách

người vi phạm kỷ luật.

Trong lúc đợi chờ lệnh tấn công, mọi người đều có thần kinh căng thẳng. Do đó, các binh lính buông lời cộc cằn, hoặc trêu chọc nhau. Và đây là điều xảy ra giữa người lính già và vị chỉ huy trẻ tuổi .. Thấy vị chỉ huy giữ thình lặng, người lính già bỗng dâm bực bội. Ông mĩa mai hỏi:

- Thiếu úy không mở miệng nói lời nào sao?

Chàng chỉ huy trẻ đưa mắt nhìn về phương trời rực lửa, nơi đang có trận chiến diễn ra, và ôn tồn trả lời người lính già:

- Có chứ, tôi đang nói chuyện với một Người mà!

Vừa tò mò vừa chế nhạo, người lính già hỏi vặn lại:

- Thiếu úy nói chuyện với ai thế?

Vẫn kiên nhẫn, vị chỉ huy đáp:

- Tôi nói chuyện với Đức Mẹ MARIA!

Cơn giận như bốc cao, người lính già hỏi gặng:

- Vậy thiếu úy nói gì với Đức Mẹ?

Vị chỉ huy chậm rãi trả lời:

- Tôi van xin Đức Mẹ MARIA cầu bầu cho chúng ta được ơn chết lành!

rồi hạ thấp giọng, chàng như thì thầm vào tai người lính già:

- Cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi này và trong giờ lâm tử!

Nghe vị chỉ huy trẻ tuổi nói thế, người lính già như mất hết bình tĩnh. Ông cay cú nói lớn tiếng:

- Thế mới hiểu rõ lòng anh, người không có gia đình!

Vị chỉ huy trẻ bình tĩnh đáp lại:

- Gia đình không chỉ có nghĩa là vợ và hai đứa con, nhưng còn có nghĩa là bao gồm cha mẹ, hai em trai và bốn em gái!

Nghe vị chỉ huy trẻ tuổi nói thế, người lính già bỗng xúc động. Bên trong cái vỏ cứng nhắc, ẩn náu một con tim nhạy cảm. Ông hạ thấp giọng nói:

- Vậy mà anh vẫn sẵn sàng đánh mất mạng sống sao?

Chàng thiếu úy trả lời:

- Ông bạn già tôi ơi, tôi đâu muốn chết! Tôi chỉ chấp nhận chết vì đó là bổn phận .. Điều duy nhất tôi hằng cầu xin là được chết dưới cái nhìn từ mẫu của Đức Mẹ MARIA!

Người lính già thật sự lúng túng. Đức Tin anh dũng của vị chỉ huy trẻ như truyền sang cho ông. Với giọng lo lắng chen lẫn chút hài hước ông hỏi:

- Nhưng Đức Mẹ MARIA của anh có thể giúp gì cho anh?

Chàng thiếu úy tươi cười trả lời:

- Đức Mẹ giúp tôi không sợ chết và anh đừng chiến đấu cho đến cùng.

Vẫn không buông tha, người lính già thắc mắc:

- Nhưng Đức Mẹ MARIA ở đâu mới được chứ?

Cảm thông người lính già không có Đức Tin, vị chỉ huy trả lời:

- Ông bạn già tôi ơi, Đức Mẹ ở trên Thiên Đàng và ở trong tượng ảnh này!

Vừa nói chàng vừa tươi cười giơ cái vòng đeo tay trên có lấp lánh tượng ảnh Đức Mẹ Lộ Đức.

Vừa lúc đó, tiếng bom dữ dội vang lên. Bầu trời đỏ rực lửa. Hốt hoảng, người lính già thì thầm với vị chỉ huy:

- Đức Mẹ MARIA của anh đủ sức cứu sống người cha gia đình không?

ĐỨC MẸ LA VANG

Chàng thiếu úy trẻ lặng lẽ tháo ảnh Đức Mẹ Lộ Đức trên tay mình và gắn vào tấm danh hiệu người lính già. Vừa gắn chàng vừa thầm thì sốt sắng cầu nguyện cùng Đức Mẹ. Xong chàng nói với người lính già:

- Đức Mẹ MARIA sẽ ban cho ông điều ông ước nguyện!

Chàng chỉ huy chỉ nói được có thế, vì tiếng bom nổ lại vang lên, gieo kinh hoàng chết chóc. Người lính già chỉ biết khấn khoản lặp đi lặp lại:

- Lạy Đức Mẹ Lộ Đức xin phù hộ bảo vệ con!

Khi trận chiến chấm dứt thì trong trung đội 22 người của vị chỉ huy trẻ, chỉ sống sót duy nhất một người. Đó là người lính cao niên. Ông bị gãy chân nhưng sinh mạng an toàn.

Đức Mẹ Vô Nhiễm Lộ Đức nhận lời cầu xin của hai người. Một của người lính già xin ơn được sống và một của vị chỉ huy trẻ xin ơn chết lành.

... "Ôi lạy Đức Chúa, THIÊN CHÚA các tầng trời, THIÊN CHÚA cao cả và đáng sợ! Ngài là Đấng giữ Giao Ước và tỏ lòng nhân nghĩa với những ai yêu mến Ngài và tuân giữ các mệnh lệnh của Ngài. Xin lắng tai nghe và ghé mắt nhìn mà nhậm lời cầu nguyện của con là tôi tớ Ngài giờ đây dâng lên trước Tôn Nhan, lời cầu nguyện mà ngày đêm con dâng lên Ngài cho các tôi tớ Ngài là con cái Israel .. Ôi lạy Chúa, xin lắng tai nghe lời cầu nguyện của tôi trung Ngài và lời cầu nguyện của các tôi tớ Ngài là những kẻ tìm được hạnh phúc trong niềm kính sợ Danh Ngài. Xin cho tôi trung của Ngài đây hôm nay được thành công và đắc sủng trước mặt con người này!" (Sách Nơ-khe-mia 1,5-6+16).

(Sac. Pietro Ceccato, "Alla Scuola della Madonna", Centro Mariano Montfortano, 1961, trang 218-219)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt